

1.1 Inleiding.

Gelukkig zette de daling van het aantal teluren, die vj'87 te zien gaf, zich niet voort. Het lichte herstel (van 750 naar 931 teluren) geeft enige hoop, hoewel de verdeling van de uren over de verschillende deelgebieden nogal scheef is. In Wd werd alleen in jan vrij regelmatig geteld; te Tex, voorheen altijd de constante factor in Wd, was het aantal uren bijna te verwaarlozen. Holw leverde ditmaal bijna wekelijks (tp-)tellingen, hetgeen de verslaggeving voor enige problemen stelt: omdat langs de Friese Waddenkust nauwelijks sprake is van zeetrek enerzijds, en anderzijds omdat de totalen van enkele soorten (steltlopers) hierdoor wel zeer sterk beïnvloed worden en een willekeurig karakter krijgen, valt het voor volgende verslagen te overwegen dergelijke tellingen in een aparte bijlage op te nemen. Een zelfde verhaal als voor Holw, kan gehouden worden voor Bres, met dat verschil dat Bres met name resultaten levert over soorten, die elders zo goed als niet gezien worden. Er zal gezocht moeten worden naar een manier om deze resultaten weer te geven, zonder de mogelijkheid tot vergelijking met vorige verslagen uit te sluiten. Ook in ZH was het aantal teluren nogal beneden de maat; eigenlijk leverde alleen Bres een voldoende aantal op om conclusies op te baseren. NH was opnieuw de enige echt constante factor in het geheel, met zelfs een nieuwe telpost in opkomst:Egm. Voor volgende verslagen wordt het zeer op prijs gesteld worden als er enkele nieuwe medewerkers zich zouden aanmelden. Het kost iedere keer bijzonder veel moeite om mensen bereid te vinden tot het in elkaar zetten van de halfjaarverslagen, hetgeen toch echt nodig zal zijn om enigzins bij te blijven en een niet al te grote achterstand op te lopen. De beoordeelde soorten, die niet aan de criteria voldeden, om als voldoende gedocumenteerd in de zeetrekboeken te komen, zijn aangegeven met *. Dit verslag is versierd met een voorplaat van de kundige hand van Frits-Jan Maas, de grafieken zijn verzorgd door Maarten Platteeuw en het typewerk alsmede de eindredactie zijn van de hand van Nick van der Ham.

Wim van Splunder
Heiloo, februari 1991